

Redacció y Administració

Perla, 2. — Reus

Telèfon núm. 168

EDU. solcada
NO'S RETORNEN LOS ORIGINAIS
ENCARA QUE NOS PUBLIQUEM

FOMENT

Portaveu oficial en les comarques tarragonines, del partit d'Unió Federal Nacionalista Republicana

ANY VIII.

REUS, dissapte 25 de Janer de 1913

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

REUS. . . Ptes. 1'50 al mes
Fora. . . 4'50 trimestre
Extranger. . . 9'

Número solt 5 céntims

Anunci a preus convencionals

Núm. 21

GRAN HOTEL DE LONDRES

***** AGUSTI CASANOVAS *****

Cotxes a tots los trens → Plassa de Prim - REUS ← Telefon núm. 29

SALO DE LECTURA, PIANO Y VISITES
SERVEY DE GRAN LLUIMENT

PERA BANQUETS

MUNDIAL PALACE

COBERTS DESDE 3'50.--RESTAURANT INSTALAT FRENT AL MONUMENT DE COLON.-TELEFON 76.--BARCELONA

Tots los dies de 12 a 3 concerts.--Los divendres plat del dia sopa BOUILLEBAISSE. Dissapte menú corrent y vegetariá.—Gran menjador pera 500 comensals.—Espléndida iluminació.—Servey esmerat.—Cunya selecta.—Perruqueria y banys.

Junta Municipal d'U.F.N.R.

Aquesta Junta Municipal convoca a tots los inscrits al cens d'aquest partit, a la reunió que tindrà lloc lo proper diumenge, dia 26, a les 4 de la tarda, en la sala d'actes del Foment Republicà Nacionalista pera pendre acords relacionats ab les properes eleccions pera diputats provincials.

Reus 23 de Janer de 1913.—Lo President, Evarist Fábregas.

tantes vegades vanes paraules en la boca dels governants espanyols, lo tindriem com un bon auguri de futures empreses.

També En Canalejas començà y així també feu promeses de reformes liberalssimes y anticlericals a doyo. Emprò poca cosa de lo promès se complí o's començà a complir sisquera. Sembla que'l malaurat polític posà en la nostra mancomunitat tot lo braó que no tingué pera iniciar aquelles reformes literals; com si de la manca de decisió per aquestes volgues rescabalaren ab l'energia at que defensà y impusca aquella.

No es dels nostres temps tenir en la presó o en l'exil als homes que vessant amor per una idea l'escampen, sense tenir la freda serenitat de pararse en aquell punt, passat lo qual la propaganda esdevé delicte. No es tampoc d'aquest comensament de sigle XX tancar y perseguir a l'obrer que massa violentment treballa per la seva deslliuransa econòmica. Aquests delinqüents de l'idea, de la causa, del seu millorament, ja no més son delinqüents en legislacions atrassades. Quan la propaganda no passa al fet, quan no ataca l'honra personal agena, quan l'escript massa contundent no es més que l'expansió d'un sentiment que arbora'l cor, no's pod perseguir, no's pod empresonar, com si's tractés de criminals o de conspiradors que atenen contra l'ordre estableert.

Emprò'l nostre Codi no ho vol així ni's seus interpretadors tampoc ho condempnen. Cada any, alguns centenars d'escriptors avessats y d'obrers cauen sota la llei y paguen ab presó o ab exil lo seu mancament al precepte més humana de la llei. Però en l'impossibilitat de que això sigui avuy una gloria realitat, acceptem lo reyal indult que ve a reintegrar a uns quants ciutadans a l'amor dels seus y a la vida dels homes normals.

Bon comensament es per En Romanones aquest acte de clemència que ha aconsellat a la Corona. L'opinió liberal l'aplau dirà y s'ils proposits y's programes avessats no haguessin sigut

Si totes les campanyes que s'han fet per amnisties y per indults s'haguessin fet per això, potser ja s'hauria conseguit.

TEATRE CATALÀ

L'estrena de la tragedia en un acte
"EL CEGO SIMÓ"
d'En Francesc Recasens y Mercadé

El cego Simó

Lo dia 4 d'aquest mes, En Francesc Recasens, lo volgut amic y paisà nostre, estrenà en lo Teatre Espanyol de Barcelona, per la Companya del S. d'A. D. C. una tragedia en un acte, ab lo nom que encapsala aquestes faules.

Testimoni presencial de l'estrena, res hauria dit si no haguessin sigut la critica infundada d'En Plana y la indigna de la seva firma d'En Prudenci Bertrana, que han fet un ambient desfavorable en En Recasens, arribant alguns a creure que ha fracassat.

Així, doncs, a pesar de que alguns creien que m'ho fa fer la passió per l'amic, jo vull dir la meva impressió de l'estrena y i parer que'm mereix la obra.

Jo puc assegurar que "El cego Simó" tingué un èxit sorollós. Lo públic que assistí a l'estrena, s'entregà tan de plí a l'obra, s'emocionà tant ab l'emooció que'n parla l'autor, que al final, esclatà una ovació sorollosa, que durà llarga estona aixecantse diverses vagues al teló. Acababa l'obra. En Recasens, impressionat encara per l'èxit, rebé una infinitat de felicitacions.

Y ara, vagi lo meu parer. Confesso que l'idee, de moment, té deixà perplexe. Cada un pod opinarne lo que vulgui; pero que l'acció d'"El cego Simó" es humana, molt humana, ningú pod negarlo. Es clar que potser no hi hauria cap pera pron enèrgic pera cometre semblant acció, pero això no li lleva que l'acció sigui molt humana. No obstant, crec que l'autor era prou lliure pera exposar una idea que li sembla bona, sense que ningú s'hagi de escandalizar.

En la construcció, En Recasens s'ha lleit. Ningú diria que aquell acte sigui fet per una mà que comensa. Les escenes se succeeixen ab sorpresa naturalitat, creixent gradualment l'interès y la emoció, fins que arriba al crít de la vèbina que's troba la criatura morta. Allavors jo crec que decau un xic, però que torna a enlairar-se ab tanta o més intensitat que abans, fins al final, que te se n'emporta.

Lo llenguatge molt natural, molt estudiat pels personatges que'l parlen, sense deixar gens ni barrejarhi modernismes que haurien sigut pernicio-sos.

do ciego, le estrangula para privarle de la vida de pesares que le aguarda, que es su propia tragedia.

La calidad de los personajes que animan el drama y el ambiente en que se mueven, motiva la lucha de dos morales distintas, de dos sentimientos diferentes que prestan proporciones trágicas al cuadro.

En la interpretación se distinguen las Sras. Fremont y Plá y los Sres. Piera y Darquier.

El autor fué llamado al proscenio compartiendo los aplausos con los intérpretes.

La decoración del señor Alonso fué también aplaudida.—J. Redondo.

D'«El Poble Català», per l'Alexandre Plana:

aspre devia recordar a l'escriuera l'exemple d'aquella republica d'Espanya on se llenaven a les ombres de la mort als infants que naixien contrafets, advenants en molts segles a l'«Assaig sobre'l Principi de la Població» de Tomás Malthus. Y sembla també que ha influït fortament en aquest jove autor la tongada de representacions de Teatre «Grand Guinol» donades per En Sainati y la Starace, la passada primavera.

Sembla lo primer, perque la seva obra tanca una tesi, formulada d'una manera ruda y sense cap mena de preparació, que en darrer terme es la mateixa que la maltusiana d'on va derivarne Darwin la lluita per l'espècie. Si en aquest mó són masses, com trobava l'economista anglés, quan no hi ha menjar pera satisfacer a tots, y n'han de desapareixer uns quants pera quells que restin visquen més reposadament, més val que morin los febles que no pas los forts. Es la conseqüència d'una lògica rectilínia. Lo senyor Recasens no us dix això, però es com si ho digués. La eficacia es la mateixa. Ell justifica la mort de les criatures defectuosas per un moviment d'amor; per un sentiment de piètat; pero es una apariència no més. En lo fons, la justificació, la veritable, se troba en la incapacitat de la criatura defectuosa pera guanyar del pà de la seva vida pera l'intensitat de dolor ab que haurà de guanyar-lo. Y després, sembla que s'hagi sentit influenciat lo senyor Recasens pel genre guinolec per la manera com ha desenvolupat lo seu pensament, ab una verdadera rapidesa, agombrant un seguit d'escenes molt breus en una durada escasa de mitj hora quan podia ferne un dràma en dos actes, o en tres si volia.

De «La Tribuna»:

Con el título de «El cego Simó» se ha estrenado en el Teatro Español una obra en un acto del señor Recasens. Trátase de una tragedia guinoleca de rápido desarrollo y fácilmente digestible.

«Simó» al tener noticia, al cabo de unos días, de que un hijo suo ha nascido, la següent frase es: «Miguel, que es un angelito que s'ha de beseigat al papa». De seguida, el papa se beseigat al angelito que s'ha de beseigat al papa.

«Con las funciones de hoy termina la segunda temporada del Sindicato de Actores dramáticos catalanes. El último estreno, celebrado el sábado, ha sido la tragedia en un acto «El cego Simó» del joven escritor señor Recasens.

Por la manera acertada de desarrollar el tema bondamente dramático, la sobriedad que campa en todas las escenas y por la naturalidad del diálogo, el autor ha demostrado tener fibra de dramaturgo y aptitudes para alcanzar algún éxito en el teatro.

«Simó» al tener noticia, al cabo de unos días, de que un hijo suo ha nascido,

logada, però de efecto deprimente por su tendencia y por su desenlace.

La interpretación muy discreta, distinguiéndose las Srtas. Fremont y Plá y el señor Darroqui.

De «Renaixement»:

...Y en la decadencia d'un teatre que's mor, com diuen los inútils, cada dia surten nous estels de claror radiança, com aquest jove escriptor Recasens, sobtadament revelat a la dramática catalana, en les darreries d'aquesta campanya del Sindicat, de la qual parlarem un dia.

Després de descriure bellament l'acció de la tragedia, afageix:

Ja he dit que era una tragedia forta, y diré també ben humana, que entrà cor endins del públic, y això que l'interpretació com lo decorat feyen veritable llàstima y perjudicaren bon xic la nova producció.—Andreu Mauri.

D'E Teatre Català:

L'estrena d'*«El cego Simó»* fou un èxit pera son jove autor.

Es una obra de forta tensió, que encara que tingui algun defecte, sobre tot de construcció, es ben perdonable per dos motius: per tractarse de la primera producció donada al públic per un autor, y perque l'intensitat de la tragedia y la plenitud del diàleg sobrepujan a l'obra teatral cap assaig en el seu.

Podser es un xic massa dura, aquella tragedia. Lo drama vulgar y horroso, no més deu durar davant del públic quan l'autor hi ha trobat motiu pera sublimarlo plàsticamente, pera idealizar lo que en un fet abordable pugui trobar d'estètic als seus ulls de poeta. Presentar-lo ab tota sa cruesa y crudeltat no es èmoció. Es la ressenya del *fet divers* que'n subleva y ens fa odiosa la vida.

D'aquest mal, més que de cap altre, peca questa tragedia d'En Francesc Recasens, qui, de totes maneres, se'n ha revelat com un escriptor de fermes disposicions, lo qual, passat lo temps romàntic dels divuit anys y después de influencies que s'endevinen en tots los moments de la seva primera producció.

«En Francesc Recasens sen exaltors del seu talent.»

D'En Pompeu Grehuet a «L'Escena Catalana»:

«Sé tracta de la primera obra teatral d'un jove plé de bons propòsits y, sens dubte d'aptituds gèns vulgars pera lo cultiu de l'art escènic. Així ho comprendeu lo públic, dispensant a la producció una acollida favorable. Des de les primeres paraules del diàleg ja s'endevinava la fe, la devoció, ab que l'obra fou escrita.»

Cara l'autor que les frases resultin plenes de sentit y sovint confia, a la eloquència y oportunitat d'una exclamació, los efectes dramàtics. D'aquí se'n dedueix una escayent sobrietat, una sugestiva manera de fer que, lo dia que En Recasens consegueixilligarla a una major intensitat y justesa d'expresió, poda proporcionarli èxits personalissims. Aquesta tendència que lacuem per si sola, explica com, en poque èsènes, reata feta, sense discordancies ni vacilacions, la perillosa exposició del cas de la tragedia. Y fer acceptar al públic, de bones a primeres, tota la fosquetat d'aquell ambient y l'esgarrosoa desesperació que s'hi conuria, ja es referintnos a un novell autor, un pas doant en fèrme. Comensada l'obra ab semblant valentia, En Recasens segueix avançant pel complicat camí. S'empunya en explicar lo inexplicable, en demostrar lo indemostrable; tant se val! Pero lo talent de l'autor—posat a prova, jastament, ab lo temerari del l'empresa—té ocasió de desplegarse en una pila de detalls. Les escenes de la multitut, quan la tragedia esclata y trascendeix. La arribada del pare. Y, sobre tot, en la confessió del cego a l'esposa; escena que En Piera y la Fremont interpretaren ab gran riquesa de matisos...

No per En Recasens tan sols, per qualsevol altre debutant fora plena de perills la tragedia descrita. Salvarse, doncs, com ell se salva; conseguir en alguns indrets interessans; vencer l'horror que'l crim desperta, y extender, sobre tot plegat, la compassió que ins-

piren adhuc les desviacions més repugnans de l'humanitat dolorida, coses son ben estimables y esperansadores per l'autor que comensa. Tandebó que En Recasens sàpiga treure partit en obres successives, y fugir, de passada, de les aspors y incongruencies en que's complan avuy. Enfosquir la veu, filosofar-ho tot, trascendentalizar lo més senzill, ja es sistema que cau, sortosament, entre nosaltres. Per xo somriu lo públic quan endevina que l'autor, per esglaular, s'eforsa en presentar-se enigmàtic o cabalístic sense haverhi prou de què, ni d'altra banda—absuficient autoritat o preparació per abordar certs temes...

La companyia del Sindicat estudia l'obra ab amor, encarnantla ab acert.

Lo treball dels protagonistas ja esmentats, fou realsat pels seus companys. No citem noms. Vagi, en general, l'elogi merescut pel bon conjunt y l'acurada direcció d'escena.»

De «Las Noticias»:

Cerrando la temporada, estrenose en este teatro Español un cuadro trágico en un acto: «El ciego Simó», original de Francisco Recasens. Trátase de una primera obra, según creo; y naturalmente, hay en ella más sinceridad que conocimiento de los resortes teatrales. El cuadro es horripilante. Un pobre vagabundo ciego halló por fin, en su camino de desventuras, una mujer que le amó. Se casaron y tuvieron un hijo. Pero nació ciego como su padre. Antes de nacer era ya una obsesión para él esta posible ceguera. «Si naciera ciego como yo! Si para él se abriera el mismo calvario que yo he sufrido!». El marido lo jura a su esposa: «Si nace ciego lo mató». Nace ciego y la madre lo oculta al padre, loca de terror. Pero éste lo advina, y un día, al confessárselo su mujer, el miserable estrangula al niño.

El autor pinta sus personajes con gran sobriedad y nos cuenta la triste odisea de aquel miserable con tanta amargura, que sentimos por el protagonista más lástima que rencor. Y este

nado y nos emociona. «El ciego Simó» es una hoja más de ese gran libro que se llama tragedia humana, una hoja de dolor. Y la leemos como un reproche: Si fuéramos más piadosos con los miserables, tal vez los miserables serían más piadosos.

El cuadro resulta intenso, brutal y está escrito en buen diálogo catalán. Su joven autor demuestra condiciones de originalidad y soltura para cultivar con fruto la escena.—Emilio Tintorer.

«L'Esquella de la Torratxa» l'ha atacat despietadament. En Prudenci Bertrana ha escrit un article foribond contra «El ciego Simó», si bé parlant del autor l'inclou entre «nostres millors cadells literaris». «L'Esquella» ha calificat l'obra d'immoral.

La Venç, «La Publicidad», «El Progreso» y «Diario de Barcelona» no han parlat de l'estrena de «El cego Simó».

Notes soltes

L'important revista «El Teatre Català» publicarà l'obra en lo seu folletí.

La companyia formada pel distingit escriptor En. Poas y Pagés, pera realisar una excursió per l'Empordà, representarà «El cego Simó».

UNA ESCENA DE «EL CEGO SIMÓ»

ESCENA III

Ganiveter illa Narra. Després Manel

Ganiveter (amb un poc d'interès)

Què us deia, que ja li ha dit lo del noi?

Narra

Sí, aquesta nit. Quin disgust pel po-

bre Simó!

Comprén los delictes polítics y so-

cials comeses per medi de la premsa o

de la paraula, los de sedició y rebelió,

si no té remei, ja. Si, es molt trist, ha d'esser molt trist no tenir vista, pero....

Narra

Que si ha d'esser trist, dieu?... De primer que'm prengui la vida, no tre Señor, que la vista!

Ganiveter

No tant, no tant, tampoc. (Com feut un acte generós) Perque... mireu: jo li diré, en Simó, que si s'esmena una mica, per ell i pel seu fill, quant tingui l'edat necessaria, a casa sempre hi tindrà feina per anar passant. (Creient haver dit massa). Però, això sí, que no fassí pas com fins ara, que m'ha pagat el donar li un tres de pa fent-me malveure dels que se l'escolten. No li permetré pas més que'm bescanti de si'tinc com una bestia... no sé que més, d'altres romansos que s'empatolla. (Pausa carta.—El Ganiveter espera'l parer de la Narra sobre la seva generositat). Eh, que us en sembla?...

Narra. (Absorta, pensativa)

Ai, Deu meu!... ¿No us recordeu de lo que va dir aquell dia?

Ganiveter

En Simó?

Narra

Si!... No us en recordeu? Si vos hi éreu, també!... Aquell dia que plovia, allà, vora del foc.... Saben?...

Ganiveter. (Rient brutalment)

Ah, ah, ah!... Y d'alló vareu fer cas?... Que'n sou de rica, Narra!... No ho hauria pas dit mai, creieu-me!... ah, ah!...

Narra. (Eu un moment d'indignació)

No rieu, que's claven aquestes rialles!...

FRANCESC RECASENS.

ESPECTACLES

TEATRO FORTUNY

Gran comèdia italiana dirigida per don Sebastià Rafart, de la que'n forma part l'eminente artista Maria Giudice.

Funció per avuy. —3.ª d'abono.—La grandiosa ópera en quatre actes, «Lohengrin».

A les 9 en punt.

PREUS DIARIS

Palcos plates sens entrades 25' Ptes.

Id. principals sense id. 14'

Id. segon pis sense id. 9'

Butaca platea ab entrada 3'50

Id. d'anfiteatre ab id. 2'50

Lluneta de segon pis ab id. 2'

Entrada a Localitat 1'

Id. al Paradís 0'52

L'impost del timbre a càrreg del públic.

SAALA REUS

Escaldides sessions de cinematogràfic tots los dijous, dissabtes y dies festius.

KURESAAL DE REUS

Grans sessions de cine per avuy, prenenent part l'aplaudida transformista «La Centella».

Magnífic programa de cine.

Aument d'orquestra.

Preus y hores de costum.

Informació Local

Pera avuy está anunciada al Teatre Fortuny, l'òpera del genial Wagner, «Lohengrin».

No hi ha dubte que s'omplirà lo teatre de nombrosa y selecta concorrença, desitjosa de fruir l'art excels del gran mestre alemany, gloria immortal de la música y'l bell cant.

Narra

Ab motiu de la festa onomástica, don Alfonso ha firmat lo decret d'indult.

Comprén los delictes polítics y so-

cials comeses per medi de la premsa o

de la paraula, los de sedició y rebelió,

exceptuantse los de atacs a la forsa armada, com s'exceptuen també de la gracia als individus en quins concorri la condició militar.

Per últim comprén l'indult los delictes comeses ab ocasió de les vagues, però tant en aquest cas com en los anteriors quedan exceptuats tots aquells delictes que's consideren com a delictes comuns.

Ostres verdes de Marennes (de 1.ª y 2.ª classe) y d'Arcachón

Serveixen a preus econòmics en l'acreditat Bar de J. SAGALA, carrer de Sant Joan.

Properament se procedirà a l'alinació del carrer de Sant Casimir, enderrocant una casa d'aquest carrer cantonada al de la Selva y com a complement a les millores realisades en aquell punt.

Comuniquen de Rubí que's senyors don Jaume Carner, Amat y Ventoira, albacees nomenats pel malaguanat flantrap don Lluís Ribas pera que invertissin en un centre cultural en dita vila y un assil-escola a Barcelona los seus milions, acaben d'adquirir 18.000 metres quadrats de terreno en l'hisenda de la Sra. Montserrat Viver, en los quals s'hi construirà la més important escola espanyola, puig pensen emplear-hi més d'un milió de pessetes.

Se diu que no's tardarà en començar les obres, quins planols, basats en lo més avansat, han sigut trassats per un competent arquitecte de Barcelona.

Durant lo dia d'ahir lluhí i sol ab tota esplendorosa y disfrutarem d'una temperatura abonansada.

BORRAS-DENTISTA Mercadal, 13. REUS

Després de les eleccions darrerament celebrades en l'entitat «Club Deportiu» d'aquesta ciutat, ha quedat constitut lo seu Consell Directiu pels següents individus:

President, Josep Balsells; vis-president, Enric Agnadé; tesorier, Pau Lladró; secretari primer, Francesc Simó; id. segon, Josep Jordà; comptador, Domènec Rovira; quefe del material de sports, Miquel Jové; vocals, Andreu Vila y Josep Casals.

Lo govern francès acaba d'informar a l'Oficina Internacional Esperantista que's telegrames redactats en esperanto serán admesos per l'administració.

Pels efectes de la tassa, les paraules que constin de més de 10 lletres paga'rán per tants grups de 5 com continguin.

En les sessions de cine que tindrà llloc avuy en lo saló «Karsaal de Reus», hi pendrà part la tan aplaudida transformista «La Centella».

Lo programa de pelícolels serà, com de costum, escaldidissim.

Doctor A. Tort Nicolau —

Especialista en parts y enfermetats de la dona.—Ex quefe de la Maternitat y Inclusa de Madrid.

Consulta de 5 a 9 en son Consultori, arraval de Sant Pere, 45, principal.—Consulta de 11 a 12 y de 3 a 5, plassa de Prim, 6, segon.—Telèfon 78.

Dien de Tarragona que'l nou governador civil parlant ab los periodistes, ha manifestat que's proposa emprendre una ènrica campanya contra lo joc, y que a l'efecte, publicarà demà en lo Botletí Oficial una circular en la que s'ordena als alcaldes que setmanalment y baix la seva responsabilitat li notifiquin totes les infraccions en les respectives localitats.

Afegí que serà inexorable en aquest punt, no sols per cumplir les instruccions rebades del Govern, sino per entendre que es un delicto castigat pel Còdig, y que, per tant, deuen perseguir-se als infractors.

Dia 25.—«Denia» pera Marsella, Riba, Génova y Liorna consinatari Masolas.

Dia 25.—«Pepita» pera la casta; consinatari Benigno.

GRAN HOTEL PARIS-CONTINENTAL

Plassa de Prim 3, REUS. -- Teléfon 76

Propietari: A. PEDROLA

Magnífichs departaments pera familia. :: Servey especial de primer ordre per grans bodes y banquets. :: Luxosos salons independents. :: Cuina, la més selecta
SERVEY ESMERAT.

Informació comercial diaria pera FOMENT

Preus corrents del dia d'ahir

Cereals y llegums

Stat.—Aragó superior a 19'— ptes. los 55 kilos.

• mitja a 17'50 » »

horta a 15'50 » »

Comarca a 18' » »

Ordinari.—Aragó a 1'— quartera.

Urgell a 1'— » »

Comarca a 10'50 » »

Moresch.—Aragó a 1'— » »

Comarca a 1'— » »

Extranger a 20'— los 100 kilos.

Fava.—Comarca a 15'— quartera.

Favons.—Comarca a 14'— » »

Andalusia a 30'— » »

Valencia a 1'— los 100 kilos.

Burdanyes.—Comarca a 16'— » »

Fesols.—Comarca a 1'— » »

Urgel, a 1'— » »

Garrifes a 26 rals quinta.

Situació del mercat. Sostingut.

Farines y despulles

Farina de 1. a 43'— ptes sach de 100 kilos

redona a 41'— id. id.

2. R. a 33'— id. id.

2. B. a 30'— id. id.

Farineta a 1'— ptes. lo sach de 70 kilos.

Tercerilla a 16'50 id. lo sach de 70 id.

Trits a 29 rals lo sach.

Seg a 22 id.

Situació del mercat. Sostingut.

Esperits

Destilats a vapor de 95 a 96 graus a 130 pts.

Id. de 94 a 95 » a »

Rectificat de 96 a 97 » a 130

Dessnaturalitat de 88 a 90 » a »

Situació del mercat. Segueix dominant la calma en aquest ram, sostenint's els preus per no fabricar-se de vi.

Vins

Negre superior de 6 1/2 a 7 1/2 rals gran.

Id. corrent de 6 a 6 1/2 id.

Blanch superior de 6 1/2 a 7 1/2 id.

Id. corrent de 6 1/2 a 7 id.

Rosat de 6 1/2 a 7 id.

Misteles.—Negra de 50 a 55 ptes. carga

Blanca, de 48 a 52 id.

Granatxa, de 50 a 55 id.

Moscatell, de 60 a 65 id.

Situació del mercat. La disminució de negocis que com tots los anys té llo. en aquesta època, continua notantament certa fluxitat en les cotacions, operantse poc.

Ametelles

Mollar en crosta a 61'— ptes. sac 50 Kgs.

Esporanta 1. en gra a 17'50 » qq. 41.600

2. » 112'50 » » »

Comú del pais a 110'— » » »

d'Aragó » a 110'— » » »

Llargueta » a 117'50 » » »

Planeta » a 135'— » » »

Situació del mercat. Sostingut y molt sollicitat.

Avellanes

Garbellada a 47'— ptes. sac 58'4 kilos.

Propietari negreta a 47'— » » »

» embarc a 44'— » » »

En gra 1. a 74'50 » quintà 41'600

Id. 2. » a 73'— » » »

Situació del mercat. Fluix per manca de demandes.

Pesca salada

Bacallà: Arribats los vapors « Cetex » y

« Dana » trobant lo mercat ab existència:

Islandia/Faxe a 47' ptes. los 40 k.

Id. primera a 46 » » »

Id. mitja a 43 » » »

Id. Llibre sup. a 47 » » »

Peix-palo superior a 46 » » »

Tripa de bacallà a 24' duros »

Nota.—S'espera'l vapor « Setubal » ab carregament important.

Congre: Los primers arribos de la marca

J. M. calitat extra a 29 duros los 40 kg.

Classe corrent a 27.

Tunyines: Venda nula, puig es fora d'épo- ca. Segueixen algunes existencies en

magatzems, pretenent preus elevats.

Sardines:

Viveros de 36 a 38 ptes. miller.

Cariños de 36 a 38 » »

Parroches de 6 a 9 » »

Los peixos d'Andalusia en los darrers arribos van millorant en calitat.

Olis:

Fi d'Aragó de 23'— a 24'— ptes. canti 15 kgs.

Fi d'Urgell » 22'— a 23'— rals corta 3'75 »

Fi del Camp » 22'— a 23'— » » »

Segona bo » 18'— a 19'— » » »

Classes fruites » — a 17'— » » »

De remolata vert » 90'— a 95 ptes. carga 115 kgs.

De remolata groc » 92'— a 98 » »

Los olis nous d'Aragó y del Camp son molt defectuosos y cucats valen de 17 a 18 pesetas los 16 kg., los nous d'Urgell valen de 17 a 18 ptes. los 15 kg. los dolents o sigui d'olives de terra y de 22 a 25 ptes. los superiors.

EDUARD RECASENS

Corredor de Comers Colegiat

Arraval Santa Agnès, 55.—Teléfon 108

ORDRES DE BORSA

Cotacions diaries, dematí y tarda.—Operacions a plas ab cambis en ferm

Interior.	88'72
Norts.	100'60
Alacants.	92'55
Orenses.	—
Audaluses.	—
Banc Colonial.	—
Rio Plata.	—

BORSA PARIS

Norts.	468'—
Alacants	430'—

CAMBIS EXTRANGERS

Barcelona: Francia.	7'30.
Madrid:	7'20.

FUTURS DE COTÓ

Ordres per les Borses de Liverpool y New-York. Cotacions diaries.—Follets explicatius. COMPRA-VENDA de paper extranger, de paper de renda (del Estat, obligacions ferrocarrils, Municipals de Barcelona y tots los que's cotisen en la Borsa de Barcelona), y de valor lo als.—Intervenció en tota classe d'operacions en los Bancs de la localitat.

CAMVIS CORRENTS

donats per la Junta Sindicat del Colegi de Corredors de Comers de la plassa de Reus

EXTRANGERS

Londres 90 dpi	26'66
Idem 8 div.	—

PARIS vista

Paris vista.	7'15
Marsella vista	—

Hamburg vista

Hamburg vista	—
VALORS LOCALS	din. pap. op.

435 Gas Reusense	—
525 Industrial Harinera	—

700 Banco de Reus de	—
Descuentos y Préstamos	—

25 C Reusense de Tramvias	—
200 C Reusense de Tramvias	—

200 C Reusense de Tramvias	—
400 Electra Reusense	—

16

